

Beszámoló

Az elmúlt évben több prózai projekten dolgoztam. Nagy segítség volt az alkotói ösztöndíj abban, hogy ezekre koncentrálni tudjak, és csak alkalmanként kellett lefoglalnom magam szerkesztői, fellépői vagy egyéb munkákkal.

1. Damian és a Csillagok Tánca

Augusztusban érkezett egy felkérés a *Cimbora* folyóirattól, hogy 'kamasz' témában küldjek szöveget. Erre az az ötletem támadt, hogy ifjúsági tudományos-fantasztikus történetet írok. Régóta érdekelnek a science fiction műfajában rejlő lehetőségek, ezért úgy éreztem, ez egy remek alkalom arra, hogy kipróbáljam magam. Miután az első szöveg megszületett, már világos volt, hogy ez egy hosszabb történet lesz, és megegyeztünk Farkas Kingával, a *Cimbora* főszerkesztőjével, hogy havi rendszerességgel fogunk megjelentetni egy-egy újabb fejezet a lapban (májusban jelenik meg az ideiglenes utolsó fejezet). Így elkészült egy ifjúsági *sci-fi* regény első része (73,250 leütés, eredetileg 7 fejezet, utólagos, újraserkesztett változatban 5 fejezet), ehhez még két részt tervezek megírni, utána pedig könyvben kiadni *Damian és a Csillagok Tánca* címmel.

2. Elbeszélések

Három hosszabb elbeszélést sikerült befejezni.

Ebből egyik, a *Wunderland* című egy régebbi szöveg újradolgozása, egy meghasonlott, kapcsolati problémákkal küzdő fiatal, név szerint Szerdahelyi fizikai és lelki utazásáról szól egyetlen éjszaka alatt, ahol végül egy erdei buliban találja magát, és felborul körülötte a világ – a kétezer-tízes évek elejének kolozsvári közegében játszódik a történet.

Az *Armageddon bárányai* című elbeszélésben a főszereplő egy terapeutából lett költő és asztalos, aki a nem olyan távoli jövőben egy kisebb társasággal egy Plazma nevű jelenség felkutatására indul illegálisan, egy alagúton át. A szöveg végig jelen időben íródott, a háttértörténetek, -jelenetek ugyanúgy, mint az aktuális történések, bekezdésről bekezdésre ugrálunk az időben, a történet, a háttér, a helyzet a történet közepénél, amikor szereplőink megérkeznek a Plazmába, összeáll, hogy utána újra és véglegesen szétessen minden. Az idő és a személyes narratívák konfliktusát járja

körül az *Armageddon bárányai*, olyan alkotásokat idézve, mint Tarkovszkij *Sztalkere*, Jób könyve vagy Jeff VanderMeer *Annihilation* (magyar fordításban *Expedíció*) című regénye.

A *Vizöntő kora* című elbeszélésben megint az idő foglalkoztatott, illetve az emlékezet és az átváltozás kérdéskörei. Péntek András, a főszereplő fiatal korában egy pénteki napon felébred a kómából, és nem emlékszik semmire múltjából. Mint később kiderül, beesett a jég alá, és tizenöt percre megállt a szíve, sikerült feléleszteni, de még hetekig kómában volt. Semmi nem volt nála, csak egy megrongálódott, alig olvasható, neki címzett levél. Két párhuzamos szálon fut a történet. András ébredésének pillanata a nyitójelenet, aztán évtizedekkel később vagyunk, miután leélte úgy az életét, hogy nem foglalkozott a múltjával, és egyik reggelen hirtelen nyomasztani kezdi, hogy hiányzik az életének az eleje. Ezzel kezdetét veszi a szétesés, megrohamozzák az emlékek, teljesen bizonytalanná válik az élete, és azzal kezdi tölteni mindennapjait, hogy megpróbálja feltárni az elvesztett múltat. A másik szál egy (időben és térben nem meghatározott) nyilvános beszélgetés, ahol egy Habony Géza nevű riporter kérdezi Péntek Andrást megpróbáltatásokról, emlékekről, a művészetéről (a beszélgetésből kiderül, hogy András országszerte ismert, sikeres költő és zenész). A nagy narratívák beláthatatlansága és megkérdőjelezhetősége, az ok-okozati viszonyok szétesése, a memória megbízhatatlansága, az átváltozás lehetősége foglalkoztatott ebben a történetben.

Még három további elbeszélésen dolgozom jelenleg. Egyik egy, jóval a szakítás után együtt töltött éjszaka története, egy korábbi kapcsolat feldolgozása két ember között: berögződések, figyelem, közös nyelv, két kíváncsi, erős karakterű, magának való személyiség befejezett és befejezhetetlen viszonya, a feloldozás lehetetlensége egy olyan világban, ahol senkinek nincs ideje a másikra. A második egy ókori görög motívumot fordít a visszájára: egy idős férfit meglátogat két fiatal nő, és miután szeretkezni kezdenek, megnyílik egy új, szürreálisba hajló világ a férfi számára, amiben végül cédrusfává változik. A harmadik pedig egy nem olyan távoli jövőben játszódó történet, ahol a szereplők, egy meg nem nevezett kollektíva lakói egyre inkább elveszítik a kontrollt mindennapjaik felett, és a mesterséges intelligenciákhoz fordulnak mindenfajta hiányérzetük és frusztrációik enyhítése végett.

3. Másnapos költők antológiája

A *Másnapos költők antológiája* egy készülő regény, amiből rengeteg töredék, vázlat, jegyzet készült el eddig, és ahogy dolgozom rajta, egyre nagyobbra nő kezem közt a projekt. A kétezres és kétezer-tízes évek idején játszódnak a történetek, az erdélyi magyar irodalmi élet van fókuszban,

de érinti a magyarországi és a román irodalmi közeget is. Keverednek a fiktív szereplők, művek, történetek és helyszínek a valóságosakkal. Legendák, incidensek, viszonyok, kibontakozó fiatalok, támogató vagy elutasító, karakteres öregek, népszerűség és/vagy minőség, elvek és érdekek feszültségei mentén követi(k) a történet(ek) maroknyi fiatal, tehetséges(nek tartott) költő és prózairó csetléseit-botlásait. Roberto Bolaño-féle közelítések egy kelet-európai prérihez.